



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 181/2016
10.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М. и др, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Б.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 138/11 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1076/15 од 10.11.2015. године, у седници већа одржаној 10.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адвоката Б.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 138/11 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1076/15 од 10.11.2015. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 138/11 од 20.05.2015. године, окривљени Д.М., Т.Н. и М.Ш. су оглашени кривим да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени Д.М. је оглашен кривим да је извршио и кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ, па је затим суд најпре окривљеном Д.М. утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ казну затвора у трајању од две године и три месеца, а за кривично дело из члана 348. став 3. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од шест месеци, па га је затим осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и осам месеци у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 17.02.2008. године до 12.03.2008. године и од 18.02.2012. године до 21.02.2012. године, док је окривљени Т.Н. осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, а окривљени М.Ш. на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Истом пресудом од окривљеног Т.Н.

одузета је имовинска корист у износу од 22.420,00 динара, а од окривљеног М.Ш. је одузета имовинска корист у износу од 500,00 динара, који износи ће се у року од 15 дана од правноснажности пресуде уплатити у корист буџета Републике Србије. На основу члана 540. ЗКП одређена је привремена мера обезбеђења наплате одузете имовинске користи пописом покретних ствари окривљеног М.Ш. у С. у кући у улици ... Према окривљеном Д.М. изречена је мера безбедности одузимање предмета ближе означених у изреци пресуде. Истом пресудом окривљени Д.М. је обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 95.578,80 динара, окривљени М.Ш. је обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 17.469,32 динара, док је окривљени Т.Н. обавезан да на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 70.183,82 динара, а сваки од окривљених је обавезан да на име судског паушала исплати износ од по 10.000,00 динара, све у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1076/15 од 10.11.2015. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Д.М. и Т.Н., а пресуда Основног суда у Суботици К 138/11 од 20.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднела бранилац окривљеног Д.М., адвокат Б.К., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану другостепену пресуду у смислу навода из захтева или да другостепену пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Д.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да је у предметном поступку учињена битна повреда одредаба кривичног поступка јер из списа нису издвојени записници о саслушању окривљених у истрази, будући да су се приликом изношења одбрана у ПУ Суботица окривљени бранили ћутањем, а у току истраге од стране истражног судије на записнику је констатовано да окривљени „у потпуности у сагласности исказује као на записнику о саслушању од 17.02.2008. године“.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на то да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног Д.М. битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, то Врховни касациони суд прихвата разлоге које је

дао жалбени суд на страни шест пасус други побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду и на које разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП, због чега су изнети наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је током поступка који је претходио доношењу побијаних пресуда, повређен члан 83. ЗКП који се тиче предмета доказивања, те да су нижестепени судови током поступка одбили предлоге за извођење одређених доказа из којих би се утврдиле чињенице које су битне за утврђивање стварног стања ствари и кривичне одговорности окривљеног Д.М., а којим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да су предложени докази од стране одбране противно члану 395. ЗКП одбијени. У вези са изнетим бранилац истиче да је суд током поступка требало да прихвати доказне предлоге да се саслушају службена лица МУП РС ПУ Суботица, те да се саслуша на главном претресу оштећени Д.С. и да се у току поступку позове и саслуша вештак неуропсихијатар који би се изјаснио на околности урачунљивости осуђеног у време извршења кривичног дела.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из чл. 83. и 395. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.М. у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.